

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСТІ

Громадсько-політична газета

www.kozvisti.info

ДЕРЖАВНИЙ КАЛЕНДАР

21 листопада —

День Гідності та Свободи

Україна — це територія гідності й свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції — наш Майдан 2004 року, який був Святом Свободи, і Революція 2013 року, Революція Гідності. Це був надзвичайно важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою європейськість, гідність, своє прагнення до свободи. Отож Президент України документально засвідчив це і підписав Указ про День гідності та свободи, який українці будуть відзначати віднині.

Гідність і свобода — наша мета і водночас політична і суспільна реальність — об'єднує громадян України незалежно від поглядів і переконань. Той факт, що в країні панує справжня воля для думки, позиції, вибору та ініціативи, є незаперечним. Найважливіше, що суспільство здобуло право на зміни, яке маємо сприймати не як дарунок, а як обов'язок діяти, змагатися і працювати для гідного життя.

Для кожного громадянина України настав час усвідомити себе повноцінним господарем цієї держави — вимогливим до влади, діяльним для власного добробуту, наведення елементарного порядку у своєму суспільному середовищі і для плекання доброго ставлення до кожного співвітчизника. Упевнені, що все це неминуче принесе нам важливі досягнення.

Бажаємо усім нам добра, злагоди і непохитної віри, що ми все зуміємо зробити як вільний і великий народ.

22 листопада —

День пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій в Україні Шановні земляки!

Десять років наша держава замовчувала про цю трагедію, а об'єктивні матеріали про ті страшні події стали відкриватися лише після здобуття Україною незалежності.

Звертаємося до вас, наші дорогі земляки: давайте разом збережемо кожну пам'ятку про ті страшні дні. Не обмінимо жодного свідка тієї жахливої трагедії. Збережемо навіки у пам'яті ці трагічні сторінки українського народу.

Поклонімося всім тим, хто став жертвою Голодомору. Нехай світла пам'ять про них назавжди лишається у наших серцях.

Просимо цього дня у кожній оселі запалити свічку, вшанувавши хвилиною мовчання пам'ять жертв голодоморів та політичних репресій.

Козельщинська районна рада

Козельщинська районна державна адміністрація

ЦИФРА ТИЖНЯ

26,8 млн. грн.

зібрано до зведеного бюджету за 10 місяців поточного року

За 10 місяців 2014 року Козельщинським відділенням Кременчуцької ОДПІ Головного управління Міндоходів у Полтавській області забезпечено надходжень до бюджетів усіх рівнів у сумі 26,8 млн. грн.

До державного бюджету протягом січня-жовтня поточного року надійшло 3,7 млн. грн. За основними платежами, які формують державний бюджет, мобілізовано: податку на додану вартість — 2,7 млн. грн., податку на прибуток — 0,4 млн. грн., військового збору — 0,3 млн. грн.

За 10 місяців 2014 року до місцевих бюджетів платниками податків сплачено 23,2 млн. грн. За основними платежами, які формують місцеві бюджети, надійшло: податку на доходи фізичних осіб — 16,4 млн. грн., плати за землю — 5,6 млн. грн., єдиного податку — 0,8 млн. грн., фіксованого сільськогосподарського податку — 0,2 млн. грн.

Інформаційно-комунікаційний відділ Кременчуцької ОДПІ

ВИСЛІВ ТИЖНЯ

Найбільшою небезпекою для свободи є пасивність народу. (Г. Брандейс)

Шановні добробутівці!

Сільське господарство є своєрідним символом України.

З діда-прадіда ми підіймалися зрання, йшли в поле, сіяли, жали, випікали хліб. Мабуть, немає більш поважної та благородної роботи!

Дорогі колеги!

З НАГОДИ СВЯТА ХОТІВ БИ ПОДЯКУВАТИ ЗА ВАШУ ВІДДАНУ, НАПОЛЕГЛИВУ ПРАЦЮ, ЗА ПРОФЕСІОНАЛІЗМ, ГЛИБОКЕ ЗНАННЯ СПРАВИ, ЗА ЛЮБОВ ДО ЗЕМЛІ.

Я переконаний, що саме завдяки вашій невтомній праці, незгасному оптимізму та наполегливості Україна буде державою із міцною, процвітаючою економікою.

Бажаю вам сил та наснаги, здійснення задумів і сподівань на радість вашим рідним, на благо розквіту рідної України. Щастя, здоров'я, сімейного благополуччя, злагоди та добробуту в кожну оселю!

3 повагою —
Олександр КОВАЛЕНКО,
генеральний директор ТОВ «АФ «Добробут»

«Суспільство проти корупції»

Козельщинська райдержадміністрація повідомляє, що за дорученням Головного управління державної служби України

27 листопада 2014 року з 15.00 до 16.00 відбудеться спільна телефонна лінія з питань дотримання в області антикорупційного законодавства під назвою «Суспільство проти корупції».

На запитання громадян дадуть відповіді працівники Управління державної служби Головного управління державної служби України в Полтавській області, Державної податкової адміністрації України в Полтавській області, Управління Міністерства внутрішніх справ України в Полтавській області, прокуратури Полтавської області та Головного управління юстиції у Полтавській області.

Запитання можна направляти під час проведення спільної прямої телефонної лінії або заздалегідь за телефонами у м.Полтаві: (0532) 56-53-66 та (0532) 60-60-74.

Просимо взяти активну участь у прямій телефонній лінії державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, пересічних громадян.

РУКА ДОПОМОГИ

«ЗДАЙ КРОВ — ВРЯТУЙ ЖИТТЯ!»

Таку назву має акція зі збору крові для пацієнтів військових госпіталів та інших медичних закладів, що надають медичну допомогу пораненим у зоні АТО. Її започаткували у цьому місяці депутати районної ради, про що вже повідомляла наша газета.

13 листопада у поліклініці центральної районної лікарні було аж надто людно: з самого ранку тут юрмилися небайдужі люди, що виявили бажання стати донорами крові. Серед них можна було побачити і депутатів районної та сільських рад, включаючи й самого голову райради Юрія Марченка, і працівників Козельщинської філії ПАТ «Полтаваобленерго», співробітників суду та РВ УМВС України в Полтавській області, райдержадміністрації, керівників і працівників фермерських господарств, сільських і селищних голів, пересічних громадян, які відгукнулися на таку ініціативу. Найактивнішими були, як завжди, самі медики.

— За один день прийняти всіх було фізично неможливо, адже отриману кров іще потрібно переробити, — говорить лікар ЦРЛ Ольга Шевченко, відповідальна за питання донорства у районі. — 59 донорів здали кров, восьми людям відмовили у зв'язку зі станом їх здоров'я. Того дня заготовили 26,5 літра донорської крові. Ми вдячні Асоціації фермерів Козельщинського району за надану для цієї акції фінансову допомогу в сумі 2000 гривень, а також контейнерів для забору крові у 36 пацієнтів.

Оскільки бажаючих стати донорами було значно більше, ніж змогли прийняти у лікарні, є сподівання, що така акція у районі не остання. Та головне — вона допоможе врятувати чийсь життя.

Надія ЛИТВИН
Фото автора

ТОЧКА ЗОРУ

Україна – територія Гідності та Свободи

Майдан — це історія перетворення романтиків на радикалів. Бо коли людина говорить тихо, але її ніхто не чує, вона починає підвищувати голос. А якщо її тоді ніхто не чує, вона змушена кричати. Якщо ж її далі ігнорують, вона починає кидати коктейлі Молотова. А потім іде на смерть.

День Гідності та Свободи щорічно будемо відзначати 21 листопада – у день початку Революції гідності. Саме цього дня рік тому в центрі столиці вперше зібралися прихильники Євромайдану. Указ про нове свято нещодавно підписаний Президентом П.Порошенком: «Україна – це територія гідності і свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції – наш Майдан 2004 року, який був Святом Свободи, і Революція 2013 року, Революція Гідності. Це був надзвичайно важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою європейськість, гідність, своє прагнення до свободи».

вав власну кишеню, прикриваючись лозунгом «За єдину Україну» і одночасно роблячи ілюзію «всенародної підтримки» україножерського режиму, який через загрозу власної поразки почав роздирати Україну на шматки.

Немає гідності в тих, хто роздягав людину на морозі. У тих, хто викрадав поранених із лікарень, вивозив у ліс і катував, залишаючи замерзати на березі Дніпра. У тих, хто забивав до смерті людей тільки тому, що вони спілкуються державною мовою і носять символіку країни, у якій проживають.

Україна заплатила надзвичайно високу ціну за те, щоб Гідність була першою із чеснот кандидата на будь-яку посаду в Україні.

Політикам, посадовцям і депутатам усіх рангів слід пам'ятати, що український народ уже не припуститься помилок 2004-го й вимагатиме від тих, хто представляє його у владі, Гідності кожного дня, у кожному вчинку.

...І якщо хтось захоче позбавити нас гідності й свободи, то українці зможуть себе захистити. Ми самі зрозуміли це рік тому і доводимо це світові чи не кожного дня.

Слава Україні!

**Ганна МІЩЕНКО,
в. о. голови
райдержадміністрації**

зрозуміють і залишишся у меншості. Страх помсти і розправи. Страх смерті.

Ми з вами і без підказок Вікіпедії знаємо, що таке гідність. Ми бачили її.

Ми бачили гідність в очах хлопців, що без бронешилетів, у пластикових касках, прикриті дерев'яними щитами, захищали барикади на Інститутській, Європейській площі, Прорізній. Ми бачили гідність в очах тих, хто, ризикуючи, лягав на залізничну колію, щоб не пустити силовиків у Київ. Ми бачили гідність в очах жінок, що відправляли своїх чоловіків у ніч на Майдан і плакали, бо відпустити страшно, а не відпустити — ще страшніше. Ми бачили гідність в очах волонтерів-медиків, що виносили поранених під кулями. Ми бачили гідність у людях, котрі, незважаючи на мороз і заблоковане метро, несли їжу й медикаменти на Майдан і у шпиталі. Ми захоплювалися

гідності українського офіцера, котрий беззбройний ішов, міцно тримаючи національний прапор, на озброєних окупантів. А гідність українських священиків повернула нам віру в те, що Церква може бути разом зі своїм народом, багатоліким, різним за віросповіданням і звичаями.

Та де хоч крихта гідності в очах тих, хто, сидячи вдома, казав: «А, нічого не зміниться, все куплено, все збережено, все вирішено за нас, навіть витратити сили?». У тих «правоохоронців», котрі прицьомо стріляли в медиків і беззбройних студентів. У тих, хто маючи на руці годинник за 600 000 доларів США, платив по 200 гривень «тітушкам», що пробивали молотками голови «інакомислячим». У тих, хто за украдені в державі гроші організував автобусні тури на антимайдан, наби-

МОЄ СЕЛО НАЙКРАЩЕ, НАЙМИЛІШЕ. Я ДУЖЕ ВАС ЛЮБЛЮ, МОЇ СУШКИ!

ДО ДНЯ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

могли, і чекаємо наших хлопців живими та здоровими.

...А у залі лунала українська пісня — то радував глядачів зі сцени місцевий жіночий ансамбль «Перлина». Їм аплодували, а вони вклонялися. Хоча ми самі мали б уклонитися їм — матерям, бабусям, які, забувши про втому та сімейні клопоти, прийшли сюди, щоб подарувати нам свої пісні, поділитися енергією, теплом серця.

Наша директор СБК Зоя Борисівна Піднебесна теж працює, окрім культури, і в полі, і в домашньому господарстві. Та ніколи не побачиш на її обличчі втоми — воно розквітає у спілкуванні з людьми і для людей. Пісні у її виконанні вже багато років поспіль зачаровують односельців. Ось і цього вечора її «Ганька з барабаном» була неперевершеною.

Як і завжди, порадував усіх виступ нашого дитячого ансамблю «Україночка». Малюки і співали, і танцювали. Дівчатка виконали пісню для своїх татусів і привітали їх квітами й подарунками.

Але все хороше колись завершується. Добіг кінця і цей гарний вечір, а його заключним фіналом стала смачна каша і дискотека.

**Валентина КОЖУХАР,
соціальний працівник**

Мої односельці з діда-прадіда працюють на землі. Тому День працівників сільського господарства — одне з наших улюблених свят. І з цієї нагоди в Сушківському СБК відбувся концерт, до якого готувалася уся громада.

Того дня по праву вшанували хліборобів, людей праці. Щирі слова на їх адресу лунали з вуст ведучої, голови ветеранської організації Пригарівської сільської ради Любові Сабаніної. А Пригарівський сільський голова Євген Дубина відзначив Почесними грамотами окремі фермерські господарства та їхніх працівників. Зокрема, таку відзнаку за багаторічну сумлінну працю на хліборобській ниві отримали директор ПСП «Батьківщина» Михайло Іванович Ємець і фермер Станіслав Андрійович Тригубенко. Вони також є постійними спонсорами всіх масових заходів у селі. Тож Михайлові Івановичу та Станіславу Андрійовичу було надано почесне право розділити на всю сільську громаду запашний коровай із нового врожаю.

Смачну кашу готували і всієї нею пригостили З.В.Рило, Г.І.Загребельна та Н.П.Дубина.

Неможливо згадати всіх трудівників-односельчан і подякувати їм за невтомну працю, недоспані ночі. Але ж як не згадати про ювіляра, що заслужив шану й повагу від людей? Саме цього дня, 14 листопада, ветерану праці Віктору Дмитровичу Мосійченкові виповнилося 75 років. Свій хліборобський шлях торував у цілнинних степах Казахстану, потім трудився у рідному селі трактористом. Віктора Дмитровича сільська рада теж відзначила Почесною грамотою, але вдома у ювіляра — старенький через стан здоров'я не зміг прийти до Будинку культури. Тож директор СБК З.Б.Піднебесна та аматорка сцени С.П.Прохар принесли до оселі Віктора Дмитровича зворушливі вірші та задумливу пісню, а кращою подякою їм були щирі сльози ветерана праці.

Сільський голова Є.В.Дубина нагадав присутнім, що нині неспокійний, важкий час, коли тепла, підтримки, матеріальної допомоги потребують наші односельці — захисники України, що воюють на Сході: Станіслав Олександрович Соболевський та Максим Петрович Опришко. Нещодавно повернувся із зони АТО Анатолій Михайлович Ч а л и й — багатодітний батько, який іще влітку пішов добровольцем захищати свою землю і нещодавно повернувся. Усім селом ми молилися й молимося за їхнє повернення, допомагали, чим

У сільському Будинку культури хоч і було прохолодно, але було по-сімейному затишно від тепла душевного, доброзичливості кожного, хто був присутнім на святі. І не тільки працівникам сільського господарства дякувала громада.

«Ганька з барабаном».

Жіночий ансамбль «Перлина».

Почесне право розділити коровай надано директору ПСП «Батьківщина» Михайлу Ємцю і фермеру Станіславу Тригубенку.

Сценка «Позичений чоловік» (З.Піднебесна та Г.Дубина).

ДАВНЮ «ВОДЯНУ» ПРОБЛЕМУ РОЗВ'ЯЗАНО

Минулої п'ятниці з самого ранку біля водонапірної вежі Козельщинського НВК кипіла робота: робітники готувалися провести заміну ємкості для запасу води на башті. Цей бак давно проіржавів і не міг виконувати свої функції — забезпечити безперебійне постачання школи якісною питною водою.

Представник підрядної організації — заступник начальника об'єкта КП Трест «Кременчукнафтохімбуд» Юрій Холод пояснив, що передбачається чималий об'єм робіт: щоб поміняти бак для запасу води, потрібно спочатку демонтувати стару ємкість. Також заплановано заміну зовнішніх сходів на башті, а також — переливної труби. Завдання не на один день, але поспішати не можна, бо робота надто відповідальна. А оплатив її Біланівський ГЗК.

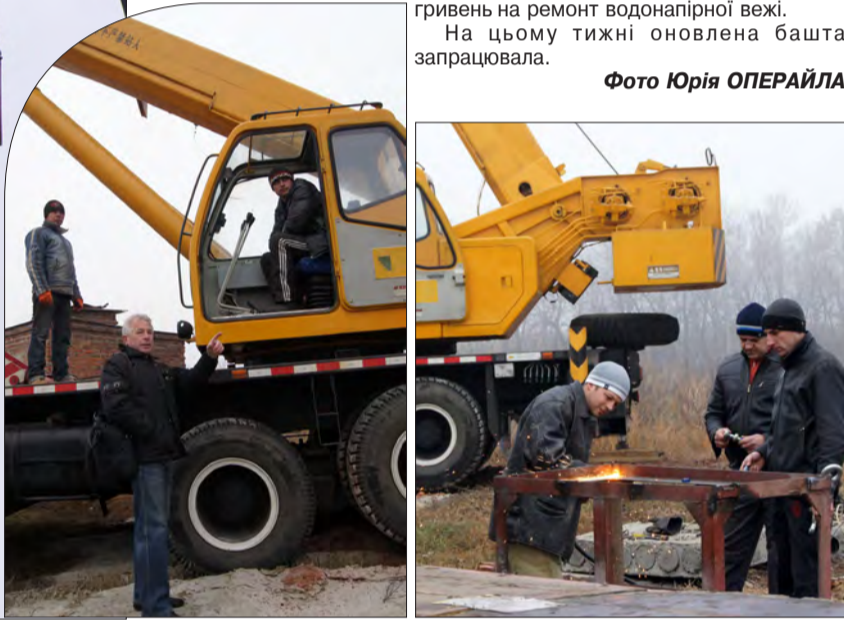
— Проблема водозабезпечення протягом багатьох років створювала чимало незручностей, — пояснила начальник відділу освіти, молоді та спорту РДА Світлана Тригубенко. — Резервуар для запасу води

на башті давно відслужив свій строк, проіржавів, і при збільшенні навантаження, тобто напору води, починав протікати. Коштів у бюджеті галузі для цих цілей не було. Розв'язати проблему стало можливим лише завдяки соціальному партнерству з Біланівським гірничо-збагачувальним комбінатом, у рамках якого і були виділені більше шістьдесяти тисяч гривень на ремонт водонапірної вежі.

На цьому тижні оновлена башта запрацювала.

Фото Юрія ОПЕРАЙЛА

НЕ ЗАЛИШИЛИСЯ НАОДИНЦІ ЗІ СВОЇМИ ПРОБЛЕМАМИ

Кожна людина завдячує Богу за те, що на її життєвому шляху трапляються хороші люди. Працюю сільським головою п'ятий рік, і за цей час у нашій громаді виникло багато проблем. Разом із сільськими та районними депутатами ми їх завжди вирішували. Але з тих пір, коли закрили Вишняківську загальноосвітню школу, а її учнів перевели у Василівську ЗОШ, питання підвезення школярів остаточно було не вирішено.

Ситуація з місяця в місяць погіршувалася. Для закупівлі шкільного автобуса сільська рада ще 2 роки тому виділила відділу освіти, молоді та спорту РДА кошти в сумі спочатку 140 тисяч, а згодом — 200 тис. грн. Та, на жаль, за цей період автобус так і не вдалося придбати.

А в липні Полтавський ГЗК запропонував Василівській сільській раді укласти угоду про соціальне партнерство, оскільки на території сільської ради планується буріння 5 свердловин, згідно з дозволом на дослідно-промислому розробку ділянки залізистих кварцитів. За дану роботу благодійний фонд ГЗК виділив кошти в сумі 250 тисяч гривень. Ці кошти були спрямовані депутатами сільської ради та громадою сіл на благоустрій наших сіл, а саме: на поточний ремонт Трудовиківського сільського клубу та відновлення вуличного освітлення с. Василівки.

У ході перемовин генеральний директор Полтавського ГЗК Віктор Вікторович Лотоус дізнався про нашу проблему і закупівлю шкільного автобуса. Як му-

дрий і природжений керівник він уважно вислухав нас: районного депутата Івана Миколайовича Бондаря та мене, сільського голову, і прийняв рішення — збільшити суму угоди про соціальне партнерство з погоджених раніше 250 тис. грн. — до 500 тисяч гривень. На ці кошти Полтавський ГЗК закупив шкільний автобус, який сьогодні здійснює підвіз учнів до Василівської школи. І кошти до бюджету сільської ради в сумі 200 тис. грн. також повернулись у вигляді трансферту.

Від імені виконкому Василівської сільської ради, депутатського корпусу, територіальної громади сільської ради, учительського колективу, батьківського комітету, учнів школи та від себе

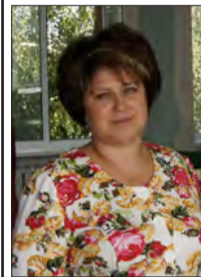
особисто висловлюємо щирі подяку В.В.Лотоусу за надану допомогу: закупівлю автобуса, придбання спортивного інвентарю для школярів, а також за виділення екскаватора для розчистки водоймища, підвезення щебеню. У наш нелегкий час бажаємо Віктору Вікторовичу залишатися й надалі таким же відповідальним, справедливим, принциповим, добросовісним, а також — міцного здоров'я, добра, щастя, наснаги та невичерпної енергії. Бажаємо досягти нових звершень, підкоряти вершини, щоб Ваш професіоналізм, старанність і практичний досвід і надалі слугували на користь людям.

Алла ТАРАТУТА,
Василівський сільський голова

Скільки цього річ отримано та куди спрямовано кошти у рамках соціального партнерства

В одному з попередніх номерів газети ми обіцяли читачам підготувати матеріал про те, як діють у районі угоди про соціальне партнерство, укладені з Полтавським і Біланівським гірничо-збагачувальними комбінатами. А якщо конкретно — які кошти отримав район у рамках такого співробітництва та куди вони були спрямовані. Ми запитали про це керівників бюджетних галузей і закладів медицини.

Світлана Тригубенко, начальник відділу освіти, молоді та спорту райдержадміністрації:

— Сьогодні важко собі уявити, як існували б заклади освіти, якби не наші благодійники. Адже з їх допомогою вдається розв'язувати безліч різноманітних проблем — від, здавалося б, невеликих, але життєво необхідних, і до масштабних.

Неоціненно є підтримка Полтавського та Біланівського ГЗК. У цьому році завдяки фінансуванню Біланівського ГЗК на загальну суму понад 820 тисяч гривень ми змогли значно поліпшити матеріальну базу Новогалящинської та Солоницької шкіл. Там повністю замінили старі вікна на металопластикові (усього більше сотні штук), а у Солониці — ще й четверо дверей. Кухня Новогалящинської ЗОШ отримала нову електроплиту, Бреусівська школа — бойлер.

Благодійний фонд Полтавського ГЗК опікувався Мануйлівською ЗОШ I-III ступенів: тут відремонтовано 65 кв. м дерев'яної підлоги; замінено 43 вікна. А Василівська ЗОШ I-II ступенів отримала шкільний автобус.

Також серед усього, що зроблено і придбано для шкіл району, — канцелярські товари та приладдя, спортивний інвентар, комп'ютерна техніка.

Віктор Мокієнко, начальник відділу культури і туризму райдержадміністрації:

— Протягом останніх років через непридатність системи опалення Мануйлівського державного літературно-меморіального музею імені О.М.Горького (до речі, єдиного в Україні) не забезпечувалися належні умови для роботи його персоналу та обслуговування відвідувачів; більше того — навіть виникла загроза псування експонатів музею. Відповідно до угоди про соціальне партнерство Полтавський ГЗК виділив майже 90 тисяч гривень на капітальний ремонт опалювальної системи та косметичний ремонт приміщення музею. Зараз у цьому закладі культури всі роботи завершені, температурний режим дотримується.

Крім цього, Полтавський ГЗК допоміг із ремонтом покрівлі районного будинку культури (70 тисяч гривень) та придбанням для РБК комп'ютерної техніки.

Сергій Колесніков, головний лікар центральної районної лікарні:

— Нам, медикам, Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат передав у безоплатне користування автомобіль УАЗ вартістю майже 240 тис. грн. для медичного обслуговування населення району. А Біланівський ГЗК профінансував реконструкцію теплопостачання (75 тис. грн.) і ремонт водогінної мережі (90 тис. грн.).

Світлана Михайлова, головний лікар Центру первинної медико-санітарної допомоги:

— Полтавський і Біланівський ГЗК відчутно допомогли нам у ремонті Мануйлівської, Новогалящинської та Козельщинської амбулаторій ЗПСМ, виділивши на ці роботи загалом близько 350 тис. грн., а також у комп'ютеризації робочих місць (для сільських медичних закладів придбано 10 ноутбуків на суму 44 тис. грн.). Крім цього, більше 80 тисяч гривень Полтавський ГЗК виділив для закупівлі 20 холодильників на ФАПі та амбулаторії. Також завдяки допомозі цих гірничо-збагачувальних комбінатів і їх благодійних фондів первинна ланка медицини у районі має два нових автомобілі на суму близько 200 тисяч гривень.

Як підсумок, наводимо слова генерального директора Біланівського ГЗК Гарріка Роберта Ендрю:

— ТОВ «Біланівський ГЗК» постійно намагається підтримувати територіальні громади впродовж кількох років. Якщо говорити про благодійність на теренах районів, що з ними співпрацює наше підприємство, то ми вже цього річ витратили понад 1 мільйон гривень. Зовсім недавно ми замінили в Зарудянській школі всі старі вікна на нові, така робота була здійснена в школі села Солониці, подібна програма реалізувалася у Новогалящинській ЗОШ. Хотів би зазначити, що компанія ФЕРРЕКСПО й особисто Костянтин

Жеваго надають досить серйозну допомогу й підтримку не тільки на всій території, до якої має відношення Біланівський ГЗК, а й Кременчуцькому та Козельщинському районам загалом. Наприклад, у 2014 року ми подарували шкільні автобуси Білецьківському навчально-виховному комплексу та Василівській школі, змогли допомогти з ремонтними роботами в деяких інших сільських школах. Наші наміри — продовжувати таку підтримку, наскільки це можливо, місцевим громадам. Ми розуміємо, що повинні працювати в цьому регіоні і співпрацювати з населенням, саме тому в бюджет підприємства обов'язково включається стаття допомоги, підтримки місцевих громад. Також, звичайно, Костянтин Жеваго сам безпосередньо надає таку допомогу. Якщо ж є якась заявка на досить вагому допомогу, й коштів Біланівського ГЗК на це не вистачає, в нас є ще два старші брати — Полтавський і Єриствський гірничо-збагачувальні комбінати. До того ж, є ще й ФЕРРЕКСПО, яка готова завжди допомогти. Тобто, в будь-якому разі ми працюємо всі разом — для блага людей.

Підготувала Надія ЛИТВИН

ТРАГІЧНИМИ СТОРІНКАМИ ІСТОРІЇ

«Голодом вбивали нашу свободу. Не підкорені у 33-му – непереможні сьогодні!»

Під таким гаслом проходять Національні пам'ятні заходи 22 листопада 2014 року.

У 1930-1932 роках на території України відбулося понад 5 тисяч повстань і виступів – це більше, ніж у будь-якій іншій республіці СРСР. У волелюбного та здатного до спротиву українського народу забирали останній хліб, щоб голодом убити нашу свободу.

Скільки точно прийняла наша земля загиблих від голоду в 1932-1933 роках, мабуть, ніхто точно і не скаже. Дослідники Голодомору називають цифри від 7 до 10 млн. людей. Достеменно точно виявлено майже 14 тисяч сіл і містечок у 18 регіонах України, де був Великий Голод 1932-33 років.

За підрахунками істориків, середня тривалість життя чоловіків в Україні у 1933 році склала 7 років, жінок – 10 років. Що це, як не справжній геноцид?

Нині офіційно встановлено імена майже 2 мільйонів замордованих голодом людей. Ця цифра далеко неповна.

Дякуючи високій громадянській свідомості істориків, публіцистів, небайдужості педагогічної спільноти, у тому числі з нашого району, знайдено 995 тисяч ще живих свідків, документально зафіксовані їх спогади про голодомор.

Їх розповіді – це конкретні імена і долі наших родичів, сусідів, земляків. Ми про них не просто здогадуємося. Ми це точно знаємо. Адже в архівах збереглися всі накази, розпорядження і телеграми тогочасного керівництва.

Треба нагадати, що більшовики тричі піддівали наш народ нелюдським тортурам голодом.

Голодомор в Україні 1921-1923 рр. – масове вбивство українського населення з ознаками етнічної чистки через мор голодом, головним чином, у південних областях України, спричинене конфіскацією у селян та вивезенням хліба з України до Росії, Західної Європи та Америки радянською владою в Україні, під тиском влади Радянської Росії. У середньому по територіях, де компактно на той час мешкали українці, урожай був трохи нижчим від норми через посуху на півдні України, Кубані та Поволжі, де також масово вмирали селяни.

Потім був сумнозвісний на весь світ Голодомор 1933 року. Третій Голодомор, який влаштувала народам СРСР російсько-комуністична диктатура 1946-1947 рр., був спричинений не так повоеним неврожам, як спланованою акцією сталінського Політбюро з метою забрати в селян залишки зерна і продати чи подарувати його братам режимам у соціалістичному таборі. Так, 1946 р. з СРСР вивезено 350 тисяч тонн зерна до Румунії, у 1947 – 600 тисяч тонн зерна – до Чехословаччини, за тих два роки Польща отримала з Радянського Союзу 900 тисяч тонн хліба. А в Молдові, Бессарабії й південних областях України шаленів голод і лише за перше півріччя 1947 офіційно зареєстровано 130 випадків людодіства.

Великий Голод 1933 року в Україні – не єдиний злочин тоталітарного сталінського режиму. Про кількість його жертв і досі дискутують учені й політики. Достовірно знаємо одне – в ті жорна смерті потрапив і наш, і польський народи, як і молдавани, росіяни, білоруси, жителі балтійських країн. Меморіальна дошка на приміщенні районної бібліотеки, встановлена минулого року обіч дороги в монастир, на знак пам'яті репресованих польських військовополонених, є прямим цюмо доказом. За наявними архівними даними, на території Козельщинського жіночого монастиря, дощенту пограбованого представниками безбожної комуністичної влади, діяв один із 8 таборів для військовополонених. Вдумайтесь: 1939 рік, мирна праця радянського народу вінчається успіхами і рекордами. Які можуть бути військовополонені в країні, яка ні з ким не воює? На жаль, подальша доля поселенців табору невідома. За прийнятою в НКВС термінологією, всі 8 таборів, у тому числі й Козельщинський, були успішно «розвантажені» до травня 1940 року Згодом сюди завезли уже інтернованих з Молдови – військових, урядовців, жандармів і господарів. Їх доля також невідома.

Варто також пам'ятати, що маховик репресій запустили нахненники і виконавці «червоного терору» на чолі з Леніном, Троцьким, Кагановичем. Сталін був лише одним із найпопулярніших їх учнів. Хто читав «Архіпелаг ГУЛАГ», точно знає, що концентраційні табори – це винахід комуністичних більшовиків задовго до початку Другої світової війни. Хто знає, як потопили Київ і його мешканців у крові більшовики Муравйова у 1918 році, знищивши перед тим загін молодих патріотів у Крутах, той глибше розуміє суть нинішніх подій в Україні.

Те, що пережив наш народ, актуальне завжди. Про все треба пам'ятати. Імена катів також. Поклоняться їм чи ні – справа совісті, гідності і ступеня духовного розвитку українців.

Володимир ДЕРЕЧА,
пенсіонер, смт Козельщина

ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Героям – наше сердечне тепло та підтримка рідної землі

4 листопада на схід країни відправилися відважні волонтери з місією забезпечення бійців теплими речами та продуктами харчування. У пакунках і ящиках, мішках та сумках – домашні консерви, бутельована вода, засоби гігієни та теплий одяг, і навіть саморобна пічка. Проведення саме цього етапу добродійної акції підтримали жителі усього району – і Лутовинівська громада, котра збирала допомогу подвірню, і учасники благодійних заходів до Дня незалежності України та Дня художника, і книголюби, що сприяли проведенню книжкового продажу при Центральній районній бібліотеці, і учні загальноосвітніх шкіл району, які надали свої художні роботи та навіть кошти. Бійці, які змушені терпіти злигодні під час проведення антитерористичної операції, отримують, крім продуктів та теплої одежі (що закуплений на кошти у сумі 3700 грн.), ще і наше сердечне тепло та підтримку рідної землі.

Ю. КОЛІСНІЧЕНКО,
директор Центру
соціальних служб
для дітей, сім'ї та молоді

Усім відомо, який складний період переживає зараз наша країна. На Сході війна, гинуть наші сини, чоловіки, брати, внуки. Велику підтримку надають воїнам АТО прості українські громадяни. Так і ми, жителі населених пунктів Лутовинівської сільської ради, не стоїмо осторонь. Працівники Лутовинівської сільської ради днями, 14 листопада, уже в'їзть відвантажили гуманітарну допомогу в зону АТО, в загальному понад 15 тонн продуктів харчування, теплої одежі, засобів особистої гігієни, медикаментів.

Жителі Лутовинівки, Ганнівки, Задовги, Жовтневого активно підтримали акцію «Милосердя», започатковану депутатським корпусом та виконавчим комітетом Лутовинівської сільської ради. І зазначу, що люди від щирого серця діляться своїми збереженнями, консервацією, теплим одягом, допомагають працівникам сільської ради пакувати та вантажити речі. Активними волонтерами можна назвати громадян Т.О. й О.В. Кравченків, В.М. і В.А. Радченків, І.В. Тимошенко, О.О. Терехову, В.І. Базалій, Н.О. Чирвон, В.Г. і Н.В. Хоріщенків, О.М. Ніконову, В.О. і Ю.О. Тимошенків, О.В. і Л.В. Гарців, Г.В. Проніну, С.С. Ляшок, К.М. Марченко, Л.Г. Гранатир, М.Ю. і О.В. Сирецьких, О.В. і О.В. Іванків та багатьох інших.

За кошти громади було придбано бронжилета, термобілизну, перераховано кошти на банківські картки учасникам бойових дій, надіслано цільові посилки через «Нову пошту». Крім того, ми підтримуємо тісний зв'язок із сім'ями воїнів та з ними особисто.

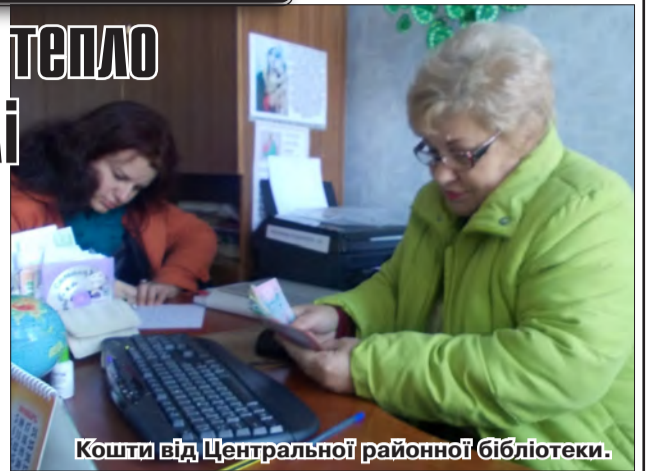
Приємно, що сільська громада переймається турботою про наших захисників. Неодноразово школярі приносили листи, листівки, малюнки, щоб підтримати бойовий дух військових. Ми вкладали у посилки записки з номерами телефонів. І воїни відгукнулися, телефонували, висловлювали подяку. Зокрема нам надходили дзвінки і повідомлення із Красного Луча, Ясинуваті та інших гарячих точок Донбасу.

Волонтери, які займаються доставкою гуманітарного вантажу, кожного разу показують відеозаписи, де ми бачимо, що наш вантаж отримують саме воїни.

Виконавчий комітет, депутатський корпус Лутовинівської сільської ради висловлюють глибоку вдячність усім жителям населених пунктів сільської ради за розуміння, людяність, чуйність, бажання прийти на допомогу у важкий час, за довіру та прагнення бути разом.

Між тим, акція «Милосердя» триває. Наразі приміщення сільської ради знову заповнене ящиками із гуманітарною допомогою від населення. Тож незабаром знову відправлятимемо вантаж на Схід.

Володимир ГРИГОРОВ,
Лутовинівський сільський голова

Кошти від Центральної районної бібліотеки.

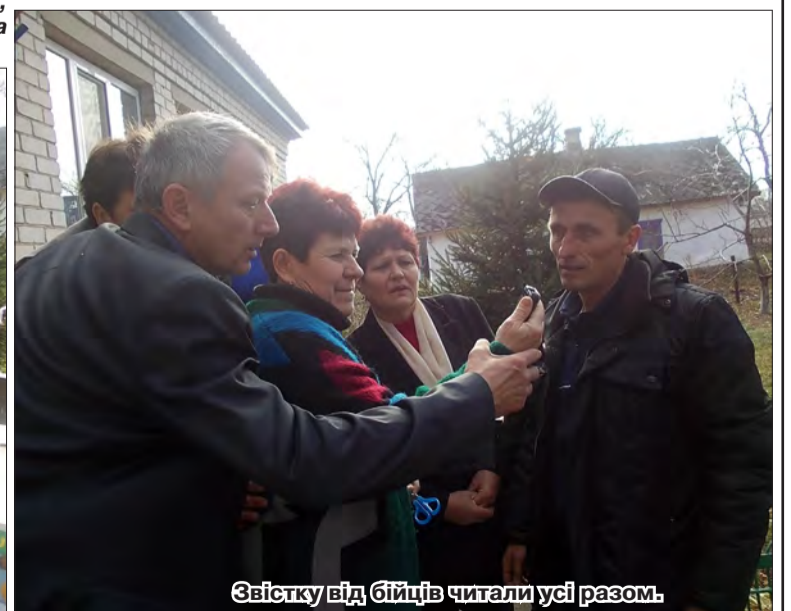
Частину товарів завантажили у Козельщині.

Продовжили у Лутовинівці.

Запаковано акуратно, дорогу витримає.

Звістку від бійців читали усі разом.

ДО ВІДОМА

СТАРТУЄ
КОНКУРС
БІЗНЕС-
ПРОЕКТІВ

Відповідно до Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва» та на виконання Програми розвитку малого підприємництва у Козельщинському районі на 2013-2014 роки, районна державна адміністрація проводить конкурс Бізнес-проектів.

Метою конкурсу є фінансова підтримка суб'єктів підприємницької діяльності за напрямками, визначеними пріоритетними:

- виробництво товарів народного вжитку;
- переробка сільськогосподарської продукції;
- розвиток садівництва;
- туризм, побутове обслуговування, готельний бізнес;
- розвиток інфраструктури бізнесу;
- розвиток закладів ресторанного господарства;
- виробництво будівельних матеріалів та будівництво;
- приватна медицина;
- інші.

Фінансування здійснюється на зворотній основі.

Заяви на участь бізнес-проектів у конкурсі приймаються за адресою: смт Козельщина, вул. Леніна, 5, сектор економіки райдержадміністрації (2-й поверх). Довідки за телефоном 3-12-50.

У ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Олександр
Удовіченко
закликав полтавців
до спільної праці
на благо
рідного краю

Збереження й примноження здобутків територіальних громад Полтавщини в різних сферах, забезпечення належного рівня соціально-економічного розвитку регіону, піклування про добробут кожного полтавця... Саме ці першочергові завдання вирішуватиме нещодавно створена громадська організація «Рідне місто, рідний край». Її головою обрано Олександра Удовіченка — людину з великим управлінським досвідом та добре знану в області. На розширеному засіданні ради громадської організації, що відбулося 12 листопада 2014 року, обговорено й прийнято звернення, текст якого подаємо нижче:

Шановні земляки!

Ігноруючи першочергові потреби людей, переймаючись дріб'язковою метушено навколо владних портфелів замість того, щоб виводити державу з кризи, політичні сили дедалі більше втрачають народну довіру. Відповідальність за долю України та Полтавщини лягає на плечі людей.

Переконані: ніхто не захистить інтереси полтавців краще, аніж самі полтавці. Тому громадська організація «Рідне місто, рідний край», створена патріотами Полтавщини, ставить за мету консолідацію всіх конструктивних сил для вирішення проблем, котрі хвилюють мешканців міст і сіл області.

Ми розгортаємо роботу в усіх сферах із залученням широкої громадськості, маємо чітке бачення перспективи і перетворень, в основі яких — забезпечення широких повноважень територіальних громад. Ми уже зараз об'єднуємо і нарощуємо вагомий

кадровий потенціал — управлінців високого класу, аграріїв і промисловців, підприємців, фахівців різних галузей, яких єднає любов до рідного краю, і вміння доводити її конкретними справами, а не порожніми балачками.

У своїй діяльності ми спираємося не на вимоги політичної кон'юнктури, а на природне прагнення людей жити в мирі й благополуччі. Ми обстоюємо цінності, передані нам батьками й дідами, які навчили нас творити, а не руйнувати.

Сподіваємося на вашу підтримку в добрих починаннях, які стануть нашими спільними звершеннями. Тільки в єдності й взаєморозумінні, покладаючись на притаманні полтавцям мудрість і працьовитість, ми з вами здійснимо задумане.

Майбутнє Полтавщини — святої батьківської землі — в наших руках.

Олександр УДОВІЧЕНКО,
голова ГО «Рідне місто,
рідний край»

ДО УВАГИ ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ!

ЗАВЖДИ НА ЗВ'ЯЗКУ З ГРОМАДЯНАМИ

Полтавський обласний контактний центр забезпечує виконання поставлених завдань. Усі бажаючі можуть переконатися у зручності, коли, не виходячи з власної оселі та без зайвих витрат, органам виконавчої влади можна залишити своє звернення, зробити зауваження, вказати на недолік чи отримати довідкову інформацію.

Пріоритетною під час розгляду звернень є мінімізація бюрократичної тяганини та зменшення термінів розгляду порушених питань.

Окремі звернення, в яких повідомляється про загрози життю і здоров'ю людини, аварійні ситуації тощо розглядаються невідкладно.

За результатами конкретного вирішення кожного порушеного питання фахівці контактного центру здійснюють зворотній зв'язок із заявниками для підтвердження інформації виконавця.

Даний підхід сприяє налагодженню контролю громадськості за роботою влади, допомагає дисциплінувати останню та викоренити практику надання надуманої, неправдивої інформації.

Обласний контактний центр готовий забезпечити розгляд будь-якого питання, що відноситься до компетенції органів виконавчої влади у сферах:

- соціального захисту населення щодо надання матеріальної допомоги, призначення субсидій, компенсації, інших соціальних виплат;
- соціального захисту учасників антитерористичної операції та членів їх сімей щодо встановлення їм пільг, надання медичної допомоги тощо;
- призначення та виплати адресних допомог вимушеним переселенцям, переведення їх пенсійних та інших соціальних виплат;
- влаштування дітей до навчальних закладів, надання медичної допомоги;
- аграрної політики;
- житла та будівництва;
- функціонування мереж зв'язку та інфраструктури;
- освіти та охорони здоров'я.

Прийом звернень та надання довідково-консультативної інформації здійснюються за безкоштовним телефонним номером **0-800-502-230** (цілодобово) або на адресу електронної пошти Call-centre@adm-pl.gov.ua.

Управління інформації Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Полтавської ОДА

АКТУАЛЬНО

ПІЧНЕ ОПАЛЕННЯ —
ПРИЧИНА ПОЖЕЖ

Протягом поточного року на території Козельщинського району виникло 76 надзвичайних подій, з яких 63 — пожежі (у порівнянні з 2013 роком кількість пожеж зросла на 80%). Унаслідок надзвичайних подій травмовано 2 особи, загинуло 3 особи, з них 2 — під час пожеж.

Працівники підрозділів ДСНС на пожежах врятували матеріальних цінностей на суму близько 450 тис. гривень.

Причиною пожеж, від яких найчастіше гинуть люди, є необережне поводження з вогнем у побуті. Характерним є те, що особи, які загинули від необережного поводження з вогнем, палили.

Пожежі, викликані непогашеною цигаркою, є найбільш розповсюдженими. Усі ці випадки схожі один на другий: п'яна людина запалює сигарету, засинає, цигарка падає і від неї спочатку займається постіль, а потім — меблі та все інше у квартирі.

Із настанням холодів додалися такі причини пожеж як порушення правил пожежної безпеки при влаштуванні й експлуатації опалювальних електроустановок та експлуатації печей і теплогенеруючих агрегатів.

Козельщинський районний сектор звертається до всіх із проханням не залишати без нагляду запалені печі та плити, не застосовувати для їх розпалювання бензин, газ та інші легкозаймисті рідини.

Виходячи з квартири, не залишайте увімкнутими в електромережу плити, праски, каміни та інші електрообігрівальні прилади.

У морозні дні більша частина пожеж виникає від застосування саморобних електрообігрівачів, розігріву водопровідних труб факелами, паяльними лампами, чи від пустощів дітей з вогнем.

Щоб зберегти своє життя та життя близьких вам людей, ПАМ'ЯТАЙТЕ:

- не використовуйте саморобних нагрівальних приладів та газових плит;
- відстань від приладів електроопалення до горючих матеріалів і конструкцій має становити не менше 25 сантиметрів;
- дотримуйтесь правил пожежної безпеки при використанні індивідуальних систем опалення та систем пічного опалення в будинках;
- не залишайте без нагляду увімкнені в електромережу нагрівальні прилади, телевізори, праски тощо;
- намагайтеся уникати перевантаження електричних мереж, не вмикайте одночасно побутові електроспоживачі значної потужності;
- не допускайте застосування саморобних вставок у запобіжниках електричного струму;
- тримайте запальнички та сірники поза полем зору дітей та у недоступних для них місцях. Діти віком від двох років здатні самостійно їх запалити. Ніколи не заохочуйте та не дозволяйте дітям бавитися зі сірниками і запальничками та вважати їх іграшками;
- не паліть у ліжку! Паління у ліжку — одна з головних причин смертельних випадків при пожежах в оселях!

Пам'ятайте самі та навчіть своїх дітей, що постійне виконання заходів пожежної безпеки — запорука збереження людських життів та значних матеріальних цінностей!

У разі виникнення пожежі негайно телефонуйте за номером «101»!

Андрій ОСТАПЕНКО,
начальник Козельщинського РС

ВІДРОДЖУЄМОСЯ!

Українську мову знай — гарно й чемно розмовляй

У Будинку дитячої та юнацької творчості відбувся інтелектуальний конкурс «Українську мову знай — гарно й чемно розмовляй», присвячений Дню української писемності та мови.

У заході взяли участь восьмикласники Козельщинського НВК (керівник — вчитель-філолог В.І.Ковтун), що командами змагалися у набутих знаннях з рідної мови. Для оцінювання правильності відповідей, передбачених конкурсом, ми запросили компетентне журі у складі педагогів-мовників. Конкурсні завдання виявилися для учасників досить цікавими: розминка, «добери епітети до слів», «склади прислів'я», «перекладачі», «буриме», вікторина для капітанів, «утвори слово», домашнє завдання — захист школярами свого розуміння краси рідної мови.

Діти переконалися у тому, що рідна мова — наш скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава. Саме тому її треба берегти, примножувати та передавати наступним поколінням. Адже в мові народу — його багатівковий досвід, здобутки культури, духовна самобутність.

Про багатство і красу інших

мов розповіли вчитель англійської та французької мови І.В.Литвин, вчитель російської мови та літератури Н.М.Кравченко, керівник гуртка англійської мови БДЮТ Р.В.Соловйова. Звучали поетичні рядки різними мовами, а також настанови щодо необхідності

знань інших мов для кожної освіченої людини, що є не лише показником її мовленнєвої культури, але і шляхом пізнання досягнень науки, техніки, світової культури.

Олена БУТЕНКО,
методист БДЮТ

